

ANTICLIDES ATHENIENSIS.

Anticlides Atheniensis (fr. 2, 8) qua vixerit ætate certius definiri nequit. Duridi (fr. 4) et Istro (fr. 6) præponitur a Plutarcho : unde sub primis Ptolemaeis eum floruisse conjicias. Scripsit Δηλιαχά, Νόστους, opus amplissimum, et Ἐγγύπτικά. Quorum argumenta virum ostendunt præ ceteris versatum in expositione fabularum antiquitatumque, quæ ad urbium origines, res sacras aliaque instituta pertinent. Præterea opus composuit *De rebus Alexandri*, cuius semel tantum diserta fit mentio. Verum vel ex tenuissimis istis fragmentis colligimus etiam in *Alexandri historia* Anticlidem data occasione ostendisse illum rerum priscarum scrutatorem, quem ex reliquis ejus operibus cognovimus.

TA KAT ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΝ.

1.

E LIBRO SECUNDO.

Diogen. L. VIII, 11 : Τοῦτον (sc. Πυθαγόραν) καὶ γεωμετρίαν ἐπὶ πέρας ἀγαγέν, Μοίριδος πρώτων εὑρόντος τὰς ἀρχὰς τῶν στοιχείων αὐτῆς, ὃς φησιν Ἀντικλείδης ἐν δευτέρῳ Περὶ Ἀλεξάνδρου. Cf. Wilkinson. *Manners and Customs*, tom. III, p. 342; Bunsen. *Egypten*, tom. II, p. 205.

2.

Plinius. H. N. VII, 57 (p. 47 Tauchn.) : *Anticlides in Ægypto invenisse* (sc. literas) quendam nomine Menona tradit, quindecim annis ante Phoroneum antiquissimum Græciæ regem : idque monumentis approbare conatur. Bekker. Aneid. p. 783, 12 : Ἀντικλείδης δὲ ὁ Ἀθηναῖος Αἰγυπτίοις τὴν εὑρεσίν [τῶν γραμμάτων] ἀνατίθησι.

Hæc quoque ex opere de rebus Alexandri petita esse ex fragm. 1 collegaris. Menon si idem est cum Mene, quem vulgo dicunt, Anticlides systema chronologicum secutus est, quod a reliquis, quæ

DE REBUS ALEXANDRI.

1.

E LIBRO SECUNDO.

Pythagoram excoluisse geometriam, sed inventa prima ejus elementa a Mœride esse tradit Anticlides libro secundo De Alexandro.

2.

Anticlides Atheniensis inventionem literarum tribuit Ægyptiis.

novimus, longe recedit. Amenophin qui Memnon Græcis dicitur, regem dynastæ XVIII vel XIX, intelligi voluit Rask., improbante Baechlio *Manetho u. d. Hunds-sternperiode* p. 294. Sec. Manethonem Phoronei tempora ad regnum pastorum referri possunt. Fortasse igitur Menon idem est cum rege Bnon, Anon, Maeon (sec. Syncell.) qui pertinet ad dyn. XVII Eusebii. Alius ejusdem dyn. rex ap. schol. Platonis p. 424 anni solaris rationes primus ordinasse narratur. Cf. *Maneth.* fr. 49.

3.

Plutarch. Alex. c. 46 post Ptolemæum et ante Duridem ponit Anticlidem in eorum numero, qui que de Amazone Alexandrum conveniente narrantur, πλάσμα esse dixerunt. Cf. *Onesicrit.* fr. 5.

ΔΗΛΙΑΚΑ.

4.

E LIBRO SECUNDO.

Schol. Apollon. Rhod. I, 1207 : Ἀντικλείδης (Διοκλείδης cod. Paris.) δὲ ἐν τοῖς Δηλιακοῖς ἴστορησεν, οἱ τὸν Ὑλλαν εἰς τὴν ὄρεαν ἔξεληλυθένται, ἀλλὰ τὸν Ὑλλον, καὶ ἀνεύρετον γενέσθαι.

Idem I, 1298 : Ἰδίως δὲ Ἀντικλείδης ἐν τῷ β' τῶν Δηλιακῶν, Ὑλλον φησὶ τὸν Ἡρακλέους υἱὸν ἀποβάντα εφ' ὄρῳ, μή διοστρέψαι.

5.

Plutarch. De mus. c. 14 : Ή ἐν Δηλιῳ δὲ τοῦ ἀγάλματος αὐτοῦ (sc. Ἀπόλλωνος), ἀφίδρυστις ἔχει ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ τόξον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ Χάριτας, τῶν τῆς μουσικῆς ὀργάνων ἔκστην τι ἔχουσαν· ἡ μὲν γάρ λύραν κρατεῖ, ἡ δὲ ἀνλούς, ἡ δὲ ἐν μέσῳ προκειμένην ἔχει τῷ στόματι σύριγγα. Οτι δὲ οὗτος οὐκ ἐμός δ λόγος, Ἀντικλῆς (Ἀντικλείδης recte Reines.) καὶ Ἰστρος (fr. 35) ἐν ταῖς Ἐπιφανείαις περὶ τούτων ἀφηγήσαντο· οὕτω

DELIACA.

4.

E LIBRO SECUNDO.

Anticlides in Deliacis non Hylam, sed Hyllum aquatum exiisse et disparuisse narrat.

Anticlides in Deliacorum libro secundo Hyllum Herculis f., ad aquam hauriendam profectum non rediisse dicit.

5.

Simulacrum Apollinis in Delo positum in dextra manu arcum, laeva Gratias habet, quarum quævis aliquod museum instrumentum tenet; lyram una, alia tibias, media fistulam ori admotam. Neque meus est hic sermo; sed An-